

Tình quê

Nhạc: NGỌC THỊNH
Thơ: PHAN TÙNG LƯU

Em xa miền quê tới thị thành, còn nhớ cánh cò dải đồng
Mai kia cùng ai những nặng thê, lần nữa xa dần một miền

xanh, những trái bần chua ăn nheo mắt, khói chiều vương mái rạ yên
 quê, quên những đồng chua quên mưa nắng, góc vườn xưa mắt mẹ mỗi

lành. Em đi xóm nhỏ buồn nhiều lắm, bọn con trai chẳng đến chơi
mòn. Quê ta nguyên vẹn ngày xưa ấy, chiều buông rơi nhuộm tím tre

nhà, mỗi đêm trăng rơi vàng lối ngõ ai người còn đứng ngóng người
ngà, tiếng chim xôn xao về quanh tổ, bóng mẹ dài nỗi nhớ vời

xa. Em đi đã bao năm rồi chưa một lần trở lại, mùa xuân rắc nụ đào
xa.

tím, mẹ ngồi mong cánh Nhạn xa về. Thị thành ơi mến người chi thế, để em

tôi phai lãng tình quê, (mà) để em tôi phai lãng tình quê - phải phấn

hoa, bức tường ngăn lối, bèn đất quê ngại gót em về.